

Αν πρέπει να σταθούμε στη ρήση «Οι ήττες διαμορφώνουν το χαρακτήρα οι νίκες τον αναδεικνύουν» οι εικόνες από τον προχθεσινό (5/5ου) αγώνα της Crystal Palace με την Liverpool στο Selhurst Park του Λονδίνου έχουν πολλά να μας πουν.

Σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα έχει η Liverpool να δει πρωτάθλημα στο νησί και όλα δείχνουν ότι οι τελευταίες μαθηματικές πιθανότητες της εξανεμίσθησαν εκεί, στα νότια της Βρετανικής πρωτεύουσας, μέσα σε εννέα λεπτά.

Βεβαίως είχε προηγηθεί η ήττα στο Anfield με κεντρικό πρόσωπο τον αρχηγό Steven Gerrard. Μια λάθος πάσα, ένα γλιστρημα και το δράμα να ολοκληρώνεται με σφύριγμα της λήξης στο 90'+.

Αυτός που πιθανότατα το ήθελε και το άξιζε περισσότερο από όλους, κάνει το σφάλμα και όλοι οι υπόλοιποι αδυνατούν να το διορθώσουν. Από εκείνο το σημείο, η υπόθεση ξεφεύγει από τα πόδια των 11 του Brendon Rogers.

Η City έχει το προβάδισμα. Λίγες μέρες μετά ο 27χρονος Ουρουγουανός παίκτης της Liverpool, Luis Alberto Suárez Díaz, αξίας στο ποδοσφαιρικό χρηματιστήριο, με τιμές Ιανουαρίου του '11, 26,5 εκατομμυρίων ευρώ (και πολύ μεγαλύτερης σήμερα), βραβεύεται ως ο καλύτερος παίκτης της χρονιάς από τους συναδέλφους του, στη σκληροτράχηλη Premiership

Χθες λοιπόν η ομάδα από το λιμάνι απολάμβανε ένα άνετο 0-3, όταν μέσα σε εννέα λεπτά ο Simon Mignolet μάζεψε τρεις φορές την μπάλα από τα δίκτυα του. Μετά από άλλα πέντε λεπτά ο ρέφερι σφύριξε τρεις φορές και ο Suárez έκρυβε το πρόσωπο μέσα στη φανέλα του. Δεν μπορούσε να κρύψει όμως, τα αναφιλητά από τους λυγμούς. Ο αρχηγός, τον αγκάλιασε, τον οδήγησε μακριά από τις κάμερες προσπαθώντας να στεγνώσει και αυτός τα δάκρυά του.

Η ομάδα είχε χάσει κατ' ουσίαν την οποία ελπίδα για τίτλο. Μια ομάδα με πελώρια ιστορία, με έντεκα ευρωπαϊκούς τίτλους, με δεκάδες πάνω στο νησί και έναν πολύ βαρύ φόρο αίματος, για τον οποίο και ευθύνεται και βαρύνεται, αν θυμηθούμε Heysel ('85) και Hillsborough ('89).

Τώρα παρά ποτέ έχει την ανάγκη των οπαδών της, να τραγουδήσουν το περίφημο «you never walk alone», που δεν είναι ανάγκη να είσαι εκεί για να νοιώσεις το συναίσθημα, τη συγκίνηση, τη δύναμη που βγάζει.

Τώρα που ο πόνος από έναν τίτλο που τόσο ήθελαν και που τόσο κοντά είχαν πλησιάσει χάνεται, τώρα που η ήττα διαμορφώνει το χαρακτήρα παικτών, φιλάθλων, ομάδας.